

„Radiologie mě chrání před alzheimerem,“ říká radioložka Lidmila Ulvrová. V Pardubické nemocnici pracuje 55 let

16.8.2024 - Eva Plodrová | Nemocnice Pardubického kraje

Začátky na radiodiagnostice

Lidmila Ulvrová je nejdéle sloužící lékařka Pardubické nemocnice. Na své začátky vzpomíná s úsměvem. „Já jsem se nerozhodla. My jsme se v té době nerozhodovali. Prostě náš někde přidělili, to víte, rok 1969,“ říká. Ačkoliv původně toužila po kariéře na interně, osud ji přivedl k radiologii. „Byla jsem nakonec ráda, že mě nevedli na patologii,“ směje se lékařka, která od té doby zůstala věrná rentgenu.

První den na oddělení si pamatuje dodnes. „Vešla jsem do kanceláře primáře a tam byli dva starší muži a já nevěděla, kdo je primář a kdo ten druhý. Tak jsem do prostoru řekla: Já se jmenuji Ulvrová a nastupuji tady,“ vzpomíná lékařka s úsměvem a dodává: „Pak jsem zjistila, že jeden z nich byl vrchní laborant a druhý primář František Procházka, který postavil původní budovu rentgenu.“ Toto pracoviště přitom bylo první v České republice, které bylo nad zemí. „Bylo to proto, že pod budovou byly protiatomové kryty,“ vysvětluje pamětnice.

Od ručního vyvolávání snímků k úplné digitalizaci

Radiodiagnostika prošla za posledních 55 let obrovským technologickým vývojem. Když jsme začínali, vyvolávali jsme rentgenové snímky v komoře a laboranti si museli pamatovat expoziční tabulky,“ popisuje Lidmila Ulvrová. Další problém byl naprostý nedostatek odborné literatury: „My jsme třeba dostali CT přístroj, ale neměli jsme žádné školení, ani literaturu. Prostě nebylo nic. To se s dneškem vůbec nedá srovnávat,“ říká lékařka. Vzpomíná také na jednoho kolegu profesora, který jí řekl, že radiodiagnostika chrání před alzheimerem: „Je to proto, že radiolog musí stále přemýšlet, soustředit se, učit se nové věci a pružně reagovat na vývoj v medicíně včetně umělé inteligence“, vysvětluje lékařka. A dodává, že dnes už radiologové dělají většinu činností od počítače, snímky jsou v digitální podobě a procesy jsou automatické, což významně usnadňuje a zrychluje práci.

Technologický zlom

Významný zlom ve vybavení ale přišel až po roce 1989, do té doby nebyly ani přístroje ani peníze. „V roce 1987 jsme byli široko daleko poslední oddělení, které dostalo ultrazvukový přístroj,“ vzpomíná Lidmila Ulvrová. Změna nastala až v 90. letech, radiodiagnostické oddělení získalo CT přístroj, lepší ultrazvuky a další moderní vybavení. „Za současného primáře Leoše Ungermanna se radiodiagnostické oddělení dočkalo už dvou přestaveb, máme tu další generace špičkových CT přístrojů, nové ultrazvuky, nové angiografie, magnetické rezonance a využíváme i AI,“ říká s hrdostí v hlase lékařka.

Mezigenerační spolupráce a osobní růst

Jednou z věcí, které si „Lidmila Ulvrová na své práci nejvíce cení, je spolupráce s mladými kolegy. „Celý ten kolektiv tady je velmi dobrý, někdy mám sice tendenci ty mladé mentorovat, ale oni to tolerují,“ říká s úsměvem. Práce mezi mladšími generacemi ji nabíjí a udržuje mentálně čilou. „Tuhle jsem slyšela nějaký pořad, kde zaznělo, že vůbec není na škodu, když na jednom pracovišti jsou různé generace. Je to naopak obohacující a já to potvrzuju.“ Lékařka také oceňuje, že její lékařský

pokoj zůstává stále stejný, vybavený původním nábytkem: „Je to klasický univerzál z roku 1975. Je tady vlastně kvůli mně, i přes několik stěhování to tu zůstává jako tehdy, kolegové to respektují a já se tu cítím dobře. A tady nad křeslem mám nástěnku, kterou mi udělali k 70 narozeninám, jsou na ní fotky všech, kteří tu tehdy pracovali,“ říká s dojetím. Navzdory dlouhé kariéře Lidmila Ulvrová nikdy nepřemýšlela o změně působiště. „Mám nedaleko rodiče a musela jsem se o ně starat, a navíc jsem byla 25 let ve funkci zástupkyně primáře a kolegové si mě vážili, tak mě ani nenapadlo jít jinam,“ vysvětluje radioložka a opět chválí špičkově vybavené pracoviště, kde denně zvládnou vyšetřit až 350 pacientů.

Pokora a laskavost

„Co podle mě nesmí žádnému lékaři chybět? Tak na prvním místě je to pokora. Lékař, vlastně každý zdravotník, by měl být laskavý a empatický. Tam je ale potřeba najít míru, člověk na sebe nemůže brát bolest a neštěstí každého pacienta, protože to pak může vyhořet,“ uzavírá své vzpomínání Lidmila Ulvrová, která svou profesní cestu spojila s neustálým učením a adaptací na nové technologie.

Jak vidí lékařku kolegové

„Lidmila Ulvrová předala své znalosti a zkušenosti mnoha začínajícím lékařům včetně mě“, napsala o lékařce její mladší kolegyně, zástupkyně primáře radiologického oddělení Chrudimské nemocnice Eva Plodrová. Byla by škoda nezveřejnit celé vyznání:

Budova č.14 Pardubické nemocnice, Radiodiagnostika, je už neodmyslitelně spojená s napohled nenápadnou dámou – MUDr. Lidmilou Ulvrovou, která zde bez přerušení pracuje od 1.8. 1969. Je to lékařka, která vždy byla uznávanou radioložkou nejen v nemocnici. Její odbornost dalece přesahuje rámec Pardubického kraje a je i významnou osobností radiologie v České republice. Zaslouženého renomé dosáhla svou výjimečnou pracovitostí, pečlivostí, smyslem pro detail, neustálým sebevzděláváním, ale i pokorou, schopností sebereflexe a velkou empatií s osudy pacientů. Za svůj profesní život vyšetřila nespočet pacientů a její nálezy vždy byly a jsou jistota.

Její křehkost při prvním pohledu je ale jen zdánlivá. Se správnou dávkou emocí a v naprosté většině oprávněně dokáže bojovat za svou pravdu, zvláště pak v případech, kdy je její milované radiodiagnostice nějakým způsobem „ubližováno“.

Dalším silným a neopomenutelným rysem osobnosti paní doktorky je její ochota a schopnost se o své znalosti a praxí nabitě zkušenosti nezištně a kompletně dělit s kolegy a současně je předávat začínajícím mladým lékařům, kterých se v její blízkosti vystřídala už řada generací. Bez ohledu na své zájmy a čas vždy znovu a znovu vysvětlovala umění rentgenu nováčkům. Pro mladého lékaře je velkou školou už jen bedlivě pozorovat a naslouchat ji při práci. Mnoho již starších kolegů s vděčností na časy svých začátků vzpomíná a s hrdostí říká, že mají školu doktorky Ulvrové.

Za 55 let se několikrát vyměnil celý personál radiodiagnostického oddělení, ještě vícekrát jeho přístrojové vybavení, k nepoznání se změnila budova, přesto v ní zůstává jedna jistota se jménem Lidmila Ulvrová.

Děkujeme paní doktorko za vše a přejeme si, aby tomu tak mohlo být ještě dlouhý čas, buďte hodně zdravá a spokojená a uchovávejte si svůj trefný humor. Z mnoha Vašich žáků se stali kolegové a z kolegů Vaši přátelé, bylo a je nám ctí s Vámi pracovat.

<https://www.nempk.cz/novinky/radiologie-me-chrani-pred-alzheimerem-rika-radiolozka-lidmila-ulvrov-a-v-pardubicke-nemocnici-pracuje-55-let>